

vrže, tedaj ne smemo je zapustiti, marveč streči ji je nič manj, na robe, še bolj, kakor v času, ko še ima mleko. Kakor namreč v tem času ravnamo z njo, tako še nam daje ona, kedar povrže, mleka. Lehko se primeri, da se v tem času ne gleda veliko na kravo, češ: saj ne daje ničesar, ali to se kaznuje potem hudo, kajti z vso postrežbo, ki se ji daje, kedar krava povrže, ne popravi človek tega, kar se je zamudilo v prejšnjih tednih.

Vsuši pa krava, kakor smo rekli, 6 do 8 tednov poprej, ko povrže, pri enem ali drugem živinčetu utegne se to poprej izgoditi, pri drugih pa še pozneje, vendar se ne sme, ako se nameri zadnje, to zapisati, kakor da krava ne velja veliko, da ni dobra molznica. V obče velja pravilo, da se starše krave naj ne silijo, naj dajo dolgo mleka, kajti to mleko postane drago, to pa zato, ker trpi krava, če predolgo molze. Se vé, da mora tako priti, kajti tele, 7 mesecev staro, potrebuje že tudi nekaj in če se kravi v tem času jemlje še z molžno mleko, ni mogoče druga, kakor da se jemlje kravi meso.

Resnica je sicer, da je taci kravčeti, ki nič ne vsušijo, ali za to pa so, kedar povržejo, tudi sloke, da jim klobuk obstane na kolčkih, če jim ga nagajiv fanté vrže na-nje. Najbolje so take krave, kar se tiče mleka za ta čas, ali če si človek računi njih mleko v celem letu skupaj, tedaj izpozna, da je to le na oko, ne pa v resnici. Take so rade, kedar so povrgle, sila sloke in mleka dajo malo ali vsaj premalo. Z ozirom na to vidi izvedena gospodinja še celo rada, če krava nekaj tednov, predno povrže, vsuši na mleku. Na večih krajih še to pripravljajo pri kravi in sicer tako, da ne molzejo v tem času krave več, kakor le enkrat na den in če še zdrži krava več, ne molzejo je po dva dni in tako vsuši krava brez škode za zdravje. Molze se torej le še, dokler tišči kravo mleko, a ne več, kedar se tega ni bati.

Čem mlajše so krave, tem važnije je zanje, da vsušijo o pravem času. Največ skrbi je treba za krave, ki gredo na drugo tele; čem bolje mlekarice imajo postati, tem bolj je treba gledati na to, da jih ne molzeš predolgo. Ako jih v tem času preženeš, to je, terjaš od njih preveč mleka tedaj ti zaostanejo v rasti. Kedar so v drugem teletu, niso posebno večje, kakor pri prvem teletu, njih teža pa je večji del še celo manjša, kakor poprej v spomladi. To je storilo molzenje. Uzrok za to je pri roki. Mlado živinče mora dati mleka, pa tudi tele, ki ga nosi v sebi, rediti in po vrhu še rasti. To je se ve, da veliko in v tem bi jej bilo veliko in dobre postrežbe treba.

Po takem smeš še samo debele, težke krave v tem času molzti, njim ne škoduje toliko, posebno, če jih rediš, kakor se spodobi. Vse druge pa je treba, tudi na umetni način, pripravljati

na to, da vsušijo, sicer še trpi tele samo škodo. Kedar pa je vime suho, treba je kravi tečne, krepke krme. Ako je že telica pri dveh letih postala breja, tedaj pa je še posebno treba zanje skrbeti, da je to ne oslabi, ležje zdrži že kaj telica, ki je tri leta stara. Njim je treba, kakor pravimo, pa vse eno tečne in obilniše krme, kakor drugim in to se izgodi lahko, ako jih človek postavi na posebno mesto.

Suha krava, to je, taka, ki vsuši na mleku, terja ravno tako skrb, kakor druge, ki še dajo mleko. Škoda torej, če se to ne izgodi ali da se ne izgodi, to je skorej naravno. Kjer ni dobička, tam tudi ni skrbi pri ljudeh, ki ne vidijo dalje, kakor jim nos sega. To na vsak način ni dobro in naše bralce še svarimo posebno, kajti posehmal bomo dobivali le še od živine kaj denarja. vse drugo se nam že ustavlja, kajti na drugih krajih jim ne pride nima tako lahko, ali pa jim storé reči sploh bolje, kakor pa pri nas.

Ni pa v tem treba, da krmimo živino toliko, da se preveč odebeli, kajti to ni na korist živali, od katere ne tirjamo ravno mesa. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 19. maja na Starih sv. Gorah pri Podsredi, v St. Lenartu v slov. goricah in na Slatini. Dne 22. maja v Ločah, pri sv. Emi, v Loki, v Lučanah, v Ljutomeru, v Marenbergu, v Ulimji, v Mozirji in v Laškem trgu.

Dopisi.

Iz Vranskega okraja. (Požarna bramba. Šolsko društvo.) Ni še dolgo temu, da se je na Vranskem ustanovila za celi naš okraj prekoristna požarna bramba, k temu je trebalo do 3000 fl. Spravili so se, in to človekoljubno društvo stoji danes na prav trdnih nogah. Vsa hvala za to gre znanej požrtvovalnosti Vranskih tržanov in okrajnemu tajniku g. Iv. Gabršek-u, koji je znal na tak koristen način radodarnost svojih sotržanov porabiti. Pri ustanovitvi požarne brambe se je imenovani gospod še le do dobrega prepričal, kako radi Vransčani v denarnice posežejo, če je treba kaj dobrega podpirati in to ga je osrčilo do daljnih korakov. Preidem vse drugo, a zamolčati ne morem in ne smem, da so blagi tržani naprošeni po velikem prijatelju revne šolske mladine g. Gabršek-u v pretečenej zimi vsak dan po 46 otrok, brezplačno o poludne nasitili. Koliko dobrega se je s tem storilo, ni mi treba razlagati, zlasti, če se pomisli, kako kruta da je bila zadnja zima. Pa še ni dovolj! Ko se je zima poslovila, vzel je g. Gabršek zopet polo v roke ter nabral v teku nekaterih dni pri

radodarnih Vranščanih čez 90 fl. za nakup šolske zastave. Ta lepa zastava okinčana s podobama brezmadežno spočete dev. Marije in sv. Alojzija blagoslovila se je dne 3. t. m. po preč. g. župniku A. Balonu, koji je sveto opravilo sklenil z lepim govorom povdarjajoč važnost šol. pouka naslanjajočega se na nauk najboljšega učitelja Jezusa Kristusa. Po končanej sv. maši podala se poda mladež z razvito zastavo v šolsko sobo, v katerej je bilo zbranih mnogo domačih gospa in gospodov ter tudi udov Savinjskega učiteljskega društva, koje je v povzdigo redke svečanosti omenjenega dne na Vranskem zborovalo. Tu v drugem domu mile mladine zahvalil se je g. nadučitelj Cizelj vsem dobrotnikom, koji so k nakupu zastave tako radodarno pripomogli, njegova hčerka pa posebno še g. Gabršku in preč. gosp. župniku v imenu hvaležnih součenk in součencev. Ko še je hčerka g. Schauerja presrečno zahvalo gosp. baronu Wittenbachu in njegovej visokorodnej gospe za blagohotno prevzeto kumovanje izrekla, zaklical se je trikratni „živio“ presvitlему cesarju ter zapela h koncu cesarska pesem. S tem je bila slavnost končana in ne preostaja mi drugoga, nego da zakličem požrtvovalnim. šoli tako prijaznim Vranščanom in neumorno delavnemu rodoljubi Gabršku u „slava!“ Hvaležnost obdarovane mladine Vam nikakor ne bo izostala.

Od sv. Vida bl. Ptuja. (Iz šole.) Sv. Vidska in Selska šolska mladina je obhajala dne 1. maja svoj pomladanski praznik pri sv. Vidu. Ob 1/2 9. uri je bila slovesna šolska meša, pri kateri so tudi bili udje krajnega šolskega sveta navzoči. Po sv. meši smo se zbrali, „pod lipami“, kjer smo šolsko mladino v okrog postavili. Tukaj so mladino prijazno nagovorili sv. Vidski načelnik krajnega šolskega sveta preč. g. župnik o. Klemen Salamun, razloživši njej pomen te šolske veselice. Na to so se vrstile deklamacije, v katerih se je proslavljala vzpomlad in mesec majnik, potem petje, slednjič telovadba. Ko je šolska mladež svoje storila, okreščala se je obilno s tečnim kruhom in dobrim vinom; oboje so blagodušno darovali preč. g. župnik, kar nam je nov dokaz, kako dobrotni in srčno dobri so preč. g. župnik šolski mladini svoje velike župnije. Obe šolski vodstvi jim izrekate prisrečno zahvalo. Bog povrni! Vina je daroval tudi sv. Vidski obč. predstojnik g. Šošterič, hvala mu! — Želimo, da bi se že o pravem času s krajnim šolskim svetom in z obč. predstojništvu sporazumeli, kako naj bi spomin 40letnega vladanja presvitlega cesarja dostojno obhajali. 18. avgust (cesarjev rojstni dan) bi bil za to slavnost primernejši, kakor 2. december.

Iz Maribora. (Izjava.) V 1. šte. dne 5. januarja t. l. je naš list prinesel dopis iz

Celja: Volitev dež. poslanca. V njem se je reklo o gg. volilcih: Kirchmeier, Val. Kožel, Fr. Čepe, Fr. Spes v Škofji vesi, J. Mastnak in Mart. Spes na Ljubečni, Lud. Müller, Fr. Kolkolj in Jož. Schmid v Ločah, J. Hajošek, J. Vehovar, A. Zupanc v Pristovi, J. Gajšek, J. Pajek, J. Korošec v zg. Lažah, Fr. Jonke, Fr. Kunej, st. in Alojzi Walland v Oplotnici, Jož. Lenko, Bl. Hrovat, Jož. Wolf v Št. Petru, Jak. Kohne, Jan. Marzidovšek na Zbelovem, Luk. Kotnik, Gr. Drobne v Skomru in Fl. Košič, Jurij vitez Goslet, R. Dirmajer, J. Fitz, Al. Logar, M. Terpotec, V. Bitner, Jož. Mol, Fr. Polak, Al. Zravnik, Mat. Plavšak, J. Logar, vsi iz Trbovelj in Al. Tischler in Ant. Kokošinek iz Vitanja. „da so vredni, naj jih častimo Slovenci enako, kakor judje vse okužene, kateri so morali v puščavi živeti in se človeške družbe ogibati itd.“ Podpisano uredništvo našega lista obžaluje, da je ta dopis našel prostor v listu, ker smo prepričani o splošnjem poštenju vseh zgoraj imenovanih gg. volilcev, ter jih prosimo naj odstopijo od tožbe zoper odgovorno uredništvo našega lista.

B. Ferk, odg. urednik.

Od Malenedelje. (Upanje. Društvo.) Ako je človek tudi otožen, če vendar motri krasno prirodo, kakor se razvija sedaj, pozabi na svoje gorje, zljajša se mu nekako duša in srce. — Priden kmetič ogleduje si veselo in zadovoljno krasno razcvetene jablane itd. po svojih ovočnjakih, katere mu obetajo sladkega ovočja v obilici. Zopet z upom in strahom ozira se na strneno polje, po katerem lahen vetrič valuje z lepo ozimino. Mnogo truda, mnogo znoja stalo ga je minočo jesen spraviti ozimino v zemljo, — Bog zna, bo mu li nebo milo, da mu hudourni oblak z ledom vsega upanja zopet v par minutah ne uniči? Vendar upanje ga jači, saj kmet mora upati, saj je upanju vaje. Bog, da bi se ne varal! Naše bralno društvo upliva plodonosno vsakem obziru na našo mladež. Radi si fantje pritrčajo težko zaslužene krajcarje, da si zamorejo izposojevati in čitati različne knjige in spise. Slovenci, snujmo si bralna društva, ta so tako rekoč steber slovenstva, ker imajo namen, širiti narodno zavest med prosti narod! Kadar pa imamo prosti narod probujen, dosegli smo svoj smoter in naše pravične narodne terjatve gledé ravnopravnosti bodo se nam izpolnile. Žal Bog, ko se le taka narodna podjetja od strani bolj materijalnih ljudi prezirajo in vse premalo podpirajo.

„Junior“.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Novi spomenik cesarice Marije Terezije je, kakor se poroča, krasen